

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ विदुधावखंडितवान् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥
 सपांडवयुगांतार्कःकुरुनप्यभ्यतीतपत् ॥ प्रददाहकुरुसर्वानर्जुनःशस्त्रतेजसा ॥ ४६ ॥ युगांतैर्वर्षभूतानिधूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तेनबाणसहस्रौघैर्गर्जाश्वरथ
 योधिनः ॥ ४७ ॥ ताड्यमानाःक्षितिजम्मुमुक्तकेशाःशरार्दिताः ॥ केचिदार्त्तस्वनंचक्रुर्विनेशुरपरेपुनः ॥ ४८ ॥ पार्थबाणहताःकेचिन्निपेतुर्विगतासवः ॥ तेषा
 मुत्पतितान्कांश्चित्पतितांश्चपराङ्मुखान् ॥ ४९ ॥ नजघानार्जुनोयोधान्योधव्रतमनुस्मरन् ॥ तेविकीर्णरथाश्चित्राःप्रायशश्चपराङ्मुखाः ॥ ५० ॥ कुरवःकर्ण
 कर्णेतिहाहेतिचविचुक्रुशुः ॥ तमाधिरथिराक्रंदंविज्ञायशरणैषिणां ॥ ५१ ॥ माभैष्टेतिप्रतिश्रुत्यययावभिमुखोर्जुनं ॥ सभारतरथश्रेष्ठःसर्वभारतहर्षणः ॥
 ॥ ५२ ॥ प्रादुश्चक्रेतदाग्नेयमस्त्रमस्त्रविदांवरः ॥ तस्यदीप्तशरौघस्यदीप्तचापधरस्यच ॥ ५३ ॥ शरौघान्शरजालेनविदुधावधनंजयः ॥ तथैवाधिरथिस्तस्य
 बाणान्ज्वलिततेजसः ॥ ५४ ॥ अस्त्रमस्त्रेणसंवार्यप्राणदद्विस्तृजन्शरान् ॥ धृष्टद्युम्नश्चभीमश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥ ५५ ॥ विव्यधुःकर्णमासाद्यत्रिभिस्त्रिभि
 रजिह्वगैः ॥ अर्जुनास्त्रतुराधेयःसंवार्यशरवृष्टिभिः ॥ ५६ ॥ तेषांत्रयाणांचापानिचिच्छेदविशिखैस्त्रिभिः ॥ तेनिरुक्तायुधाःशूरानिर्विषाभुजगाइव ॥ ५७ ॥
 रथशक्तीःसमुत्क्षिप्यभृशंसिंहाइवानदन् ॥ ताभुजाग्रैर्महावेगानिस्तृष्टाभुजगोपमाः ॥ ५८ ॥ दीप्यमानामहाशक्त्योजग्मुराधिरथिप्रति ॥ तानिरुत्यशरव्रा
 तैस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ॥ ५९ ॥ ननादबलवान्कर्णःपार्थायविस्तृजन्शरान् ॥ अर्जुनश्चापिराधेयंविध्वासप्तभिराशुगैः ॥ ६० ॥ कर्णादिवरजंबाणैर्जघाननि
 शितैःशरैः ॥ ततःशत्रुंजयंहत्वापार्थःषड्भिरजिह्वगैः ॥ ६१ ॥ जहारसद्योभलेनविपाटस्यशिरोरथात् ॥ पश्यतांधार्तराष्ट्राणामेकेनैवकिरीटिना ॥ ६२ ॥ प्रमु
 खेसूतपुत्रस्यसोदर्यानिहतास्त्रयः ॥ ततोभीमःसमुत्पत्यस्वरथाद्वैनतेयवत् ॥ ६३ ॥ वरासिनाकर्णपक्षान्जघानदशपंचच ॥ पुनस्तुरथमास्थायधनुरादायचा
 परं ॥ ६४ ॥ विव्याधदशभिःकर्णसूतमश्वांश्चपंचभिः ॥ धृष्टद्युम्नोप्यसिवरंचर्मचादायभास्वरं ॥ ६५ ॥ जघानचंद्रवर्माणंबृहत्क्षत्रंचनैषधं ॥ ततःस्वरथ
 मास्थायपांचाल्योन्यच्चकार्मुकं ॥ ६६ ॥ आदायकर्णविव्याधत्रिसप्तत्यानदनुरणे ॥ शैनेयोप्यन्यदादायधनुरिंदुसमद्युतिः ॥ ६७ ॥ सूतपुत्रंचतुःषष्ट्यावि
 ध्वासिंहइवानदत् ॥ भल्लाभ्यांसाधुमुक्ताभ्यांछित्वाकर्णस्यकार्मुकं ॥ ६८ ॥ पुनःकर्णत्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ॥ ततोदुर्योधनोद्रोणोराजाचैवजय
 द्रथः ॥ ६९ ॥ निमज्जमानंराधेयमुज्जङ्घुःसात्यकार्णवात् ॥ पत्यश्वरथमातंगास्त्वदीयाःशतशोपरे ॥ ७० ॥